

2 i påsktiden

Psalmer: 147, ..., 152, 467, 470

Texter: Jes 43:10-13, 1 Kor 15:1-11, Joh 21:1-14

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Johannes 21:1-14

1 Därefter uppenbarade sig Jesus än en gång för lärjungarna. Det var vid Tiberias sjö, och det gick till så här: 2 Simon Petrus och Thomas som kallades Tvillingen, Natanael från Kana i Galiléen, Sebedeus söner och två andra av hans lärjungar var tillsammans. 3 Simon Petrus sade till dem: "Jag ger mig ut och fiskar." De andra sade: "Vi går också med dig." De gick ut och steg i båten, men den natten fick de ingenting. 4 Tidigt på morgonen stod Jesus på stranden, men lärjungarna visste inte att det var han. 5 Jesus sade till dem: "Mina barn, har ni något att äta?" De svarade: "Nej." 6 Han sade: "Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så ska ni få." De kastade ut nätet, och nu orkade de inte längre dra upp det för all fisken. 7 Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: "Det är Herren." När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig ytterplagget, för han var lätt klädd, och kastade sig i sjön. 8 De andra lärjungarna kom efter i båten. De var inte långt från land. 9 När de kom i land, fick de se en glödhög och fisk som låg på den och bröd. 10 Jesus sade till dem: "Bär hit av fisken som ni fått." 11 Simon Petrus steg i båten och drog in nätet. Det var fullt av stora fiskar, etthundrafemtiofyra stycken. Och fast de var så många gick nätet inte sönder. 12 Jesus sade till dem: "Kom och ät." Ingen av lärjungarna vågade fråga honom vem han var. De förstod att det var Herren. 13 Jesus gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken. 14 Detta var tredje gången som Jesus uppenbarade sig för lärjungarna sedan han hade uppstått från de döda.

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

När Jesus första gången kom till sina lärjungar efter uppståndelsen trodde de att de såg en ande. Han var tvungen överbevisa dem om kroppens uppståndelse. Uppståndelsen innebär inte att Jesus upphört att vara människa och börjat en tillvaro som ande. Uppståndelsen innebär att samma kropp som blev begravd uppstod och blev förhärligad. Det är det första vi ska tala om. Sedan ska vi även se hur vår uppståndne Frälsare introducerade lärjungarna i deras arbete som människofiskare - den uppgift han en gång kallat dem till. Nu var utbildningen slut och de skulle börja arbetet.

Johannes berättar hur det gick till när Jesus för tredje gången uppenbarade sig för lärjungarna. Detta var inte tredje gången Jesus visade sig efter uppståndelsen. Jesus hade visat sig för kvinnorna som mött de två änglarna i den tomma graven. Han hade visat sig för Maria från Magdala vid graven. Han hade visat sig för lärjungarna på vägen till Emmaus och för Simon Petrus senare på den första veckodagen. Men detta var tredje gången han visade sig för lärjungarna när de var samlade. Vid de två tidigare tillfällena hade de befunnit sig i Jerusalem bakom låsta dörrar. Nu var sju av lärjungarna tillsammans för att fiska i Genesarets sjö.

Den första gången Jesus hade visat sig för lärjungarna hade de blivit rädda och trott att de såg en ande. Jesus hade visat dem sina händer och fötter och uppmanat dem att röra vid honom och sagt: *"En ande har inte kött och ben, som ni ser att jag har."* Han hade också frågat om de hade något att äta. Då räckte de honom en bit stekt fisk som han åt när de såg på. Den andra gången Jesus kom till dem hade han uppmanat Tomas att sticka fingret i hålet efter spikarna i hans händer och sticka handen i hans sida. Nu, den tredje gången Jesus uppenbarade sig för lärjungarna, hade han ordnat frukost åt dem vid en eld på stranden och gav dem bröd och fisk.

Jesus är och förblir en sann människa med en verklig kropp och själ. Uppståndelsen innebär inte att han lade av sin mänskliga kropp och började en existens som andevarelse. Nej, den kropp som dog på korset uppstod i härlighet. Vi väntar att Jesus ska komma tillbaka så att vi får se honom med egna ögon. Då ska han förvandla också våra bräckliga kroppar så att de blir lika den kropp han har i sin härlighet. Ty han har makt att lägga allt under sig.

När vi tänker på vår kommande eviga tillvaro i himlen så ska vi inte tänka oss den alltför andlig - som om universum och jorden inte längre skulle existera. Nej, vi hoppas att nå fram till uppståndelsen från de döda och vi väntar nya himlar och en ny jord efter Guds löfte.

Vi är så vana att se denna kroppsliga tillvaro oupplösligt förenad med sjukdom, lidande, åldrande och död att vi har svårt att tänka oss en kroppslig tillvaro fri från förgängelsen. Adam och Eva levde i en fullkomlig värld och för dem var smärta, möda och död en ny erfarenhet som kom efter syndafallet. Det som för våra första föräldrar var en ny och främmande erfarenhet är vi så vana att vi knappt kan föreställa oss något annat. Men det har funnits en annan tillvaro. Före syndafallet fanns inte död och förgängelse och skapelsen var perfekt - skapad och uppehållen i ett perfekt tillstånd av Guds vilja. Men vi har svårt att tänka oss våra kroppar och en jord utan förgängelse, nedbrytning och död. Vi har också svårt att förstå Jesu liv. Han är en sann människa, född av en jungfru, men utan synd. Döden har ingen som helst makt över honom fast han är en

sanna människa. Med sitt ord kunde han ge nytt liv åt redan döda kroppar. När han själv dog på korset var det inte en följd av grov misshandel. Nej, döden kom inte förrän Jesus visade sin makt över döden och befalldes den att komma. Han gav upp andan med ett högt rop. Hans sätt att dö övertygade den romerska befälhavaren om att han var Guds Son. Han hade makt att ge sitt liv och han hade makt att ta det tillbaka.

Men för oss är vårt kroppsliga liv oupplösligt förenat med nedbrytning, försvagning och död. Vi kan inte få försvagningen att upphöra och vi hittar ingen medicin mot döden. Vi kan helt enkelt inte skilja förgängelsen från oss. Det finns bara en räddning. Det är bara Jesus som förmår bryta dödens makt över oss. Han har med sin uppståndelse gett oss ett säkert hopp om kroppens uppståndelse och evigt liv.

När vi tänker på vårt kommande eviga liv tillsammans med Jesus så ska vi inte tänka oss det som bara själens tillvaro hos Gud. Vi ska komma ihåg att Gud har lovat skapa nya himlar och en ny jord. Universum så som vi känner till det ska inte mer finnas till. Allt vi ser idag ska upplösas i hetta och allt som finns på jorden ska brännas upp i eld. Men Gud ska skapa nya himlar och en ny jord. Det heter i Rom 8:19-21: *Ty skapelsen väntar ivrigt på att Guds barn ska uppenbaras. Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder. Ändå finns det hopp om att också skapelsen ska befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet.* Skapelsen längtar inte efter att upplösas i hetta, lika lite som vi längtar efter att dö och multna. Hela skapelsen väntar på att befrias från slaveriet under förgängelsen på samma sätt som vi längtar efter att nå fram till uppståndelsen från de döda. Gud ska skapa nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. Då blir skapelsen slutligen befriad från sitt slaveri under förgängelsen och har nått fram till samma frihet från döden som Guds barn.

När vi säger att vi inte väntar något lyckorike här på jorden, så kanske vi skulle tillägga: vi väntar inte något lyckorike här på jorden så som vi känner jorden idag. Men vi väntar ett lyckorike. Vi väntar de nya himlar och den nya jord där rättfärdighet bor. Vi vet att vi en dag ska se Herren i denna vår kropp med egna ögon. Vi tror på kroppens uppståndelse och ett evigt liv.

Den andra saken vi lär oss av Johannes berättelse om det tredje tillfället Jesus uppenbarade sig för lärjungarna är att Herren styr och välsignar deras arbete. De hade fiskat hela natten men inte fått något. På Herrens befallning kastade de ut nätet och fick så mycket fisk att de inte orkade dra upp nätet utan var tvungna att bogsera det iland. Genom sin gudomliga kraft gav Herren dem en stor fångst. På samma sätt är Jesus med sitt folk än idag. Hans sanna lärjungar är ett folk som

lyssnar till hans röst och följer honom. Och han är med också oss i vårt arbete och välsignar oss när vi tjänar honom och gör hans vilja.

När Jesus en gång kallade Sebedeus söner och Simon hade han utfört ett liknande under. Även den gången hade de arbetat hela natten utan att ha fått något men på Herrens ord kastade de ut näten och fick så mycket fisk att båtarna var nära att sjunka. Jesus hade kallat dem och sagt till Simon: *härefter ska du fånga människor*. De hade då dragit upp båtarna på land, lämnat allt och följt honom.

Nu, strax före sin himmelfärd utförde Jesus ett liknande under. Det skedde strax före det att han sände ut lärjungarna med orden: *Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar och döpa dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er*. Med dessa ord sändes lärjungarna ut att bli människofiskare. Men det var inte bara lärjungarna som fick denna uppgift, utan alla troende. Jesus säger ju: *Se, jag är med er intill tidens slut*. Detta arbete ska fortsätta till tidens slut och alla Kristi vittnen kan vara säkra på att han aldrig ska överge dem. Undret med fiskarna visar att när vi lyssnar till Kristi ord och utför det arbete Herren befallt så ska han själv vara med i det arbetet och välsigna det.

Arbetet att vara människofiskare, vittnen för Kristus, är på ett sätt världens enklaste arbete. Vi behöver inte själva åstadkomma resultat. Vi behöver inte övertyga människor av egna krafter och av oss själva göra dem till kristna. Nej, vi ska hålla denna bild av den stora fiskfångsten i minnet. Herren sa vilket arbete som skulle utföras. Det var också han som fyllde näten med fisk. Det var han som välsignade deras arbete, lärjungarna kastade bara ut nätet på hans befallning.

På samma sätt ska vi använda de verktyg som Jesus gett oss. Vi ska se till att sakramenten blir förvaltade av och i kyrkan. Vi ska bära fram barnen till dopet. Vi ska vittna om Kristi ord och gärningar. Vi ska lära människor att hålla fast vid allt vad Jesus sagt. Jesus själv är med i detta arbete till tidens slut. Det är han som väcker tron i människors hjärtan genom sitt ord. Det är han som övertygar människor om sanningen genom det ord vi förkunnar. Det är han som bryter ned tankebyggnader och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud. Det är han som samlar sitt folk.

Det är Herren själv som gör att vårt arbete bär frukt. Men det är ett viktigt arbete vi uträttar fast det inte går ut på att vi själva ska prestera resultatet. För det är ändå genom vårt vittnesbörd som Herren samlar sitt folk till tidens slut. Vi ska inte ställa det så att Herren på grund av vår tystnad måste få stenarna att ropa. Då skulle vi få stå där med skam inför honom när han kommer tillbaka.

Lärjungarna var glada över att Jesus kom till dem. Petrus blev så glad att han spontant kastade sig i vattnet för att så fort som möjligt komma till Herren. Vi har anledning till samma glädje inför Herrens närvaro. Herren har lovat att vara med oss alla dagar intill tidens slut. Han lämnar oss inte och överger oss inte. Vi kan vara glada över hans närvaro hos oss och se fram emot den dag då vi får se honom med våra ögon. Vi är nu Guds barn och vad vi ska bli det är ännu inte uppenbart. Men vi vet att när han en gång uppenbarar sig då ska vi bli lika honom. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, låt oss känna kraften från din uppståndelse. Stärk vårt hopp att nå fram till uppståndelsen från de döda. Din uppståndelse har gjort oss vissa om att vi en dag ska få se dig, du som dog och uppstod för att vi ska leva med dig. Gör oss till dina trogna vittnen medan vi väntar din återkomst och välsigna vårt arbete i din tjänst. Dig tillhör all ära i evighet. Amen.